

Agata Pierścieniak

Potencjał organizacji do współpracy zewnętrznej – ujęcie teoretyczne i metodyka pomiaru

Monografia wpisuje się w nurt badań zjawiska współpracy z perspektywy podmiotu jakim jest organizacja. Przedmiotem rozważań jest pojęcie potencjału organizacji do współpracy ukierunkowane pytaniem: jak organizacja jest przygotowana do współpracy z innymi podmiotami? Autorka skupia uwagę na trzech głównych zagadnieniach: wyjaśnia, czym jest potencjał, jak jest definiowany, jak różni badacze w naukach zarządzania definiują to pojęcie w zależności od kontekstu tematycznego; jakie elementy potencjału organizacji wyróżniają; zwraca uwagę na wielowymiarowość i cechy pojęcia „potencjał”.

W pracy znajdziemy autorski model potencjału organizacji do współpracy oparty na twórczo wykorzystanej koncepcji organizacji wg H.J. Leavitta. W modelu wyrównano 11 podstawowych elementów potencjału, pogrupowanych w pięć głównych obszarów, takich które posiada każda organizacja. W obszarze cele i zadania zidentyfikowano takie elementy jak planowanie strategiczne współpracy na poziomie jednostki organizacyjnej (1). W obszarze ludzie zidentyfikowano takie elementy jak proces doboru pracowników (2), kompetencje i postawy pracowników w odniesieniu do współpracy (3) oraz przywództwo (4). W obszarze struktura zidentyfikowano takie działania jak organizacja komórki współpracy w jednostce organizacyjnej (5) oraz przydział zadań, obowiązków i odpowiedzialności (6). W obszarze technologia – know-how rozumianym jako działania wspierające proces współpracy realizowany w organizacji wskazano na system komunikacji w partnerstwie (7), pozyskanie środków finansowych dla partnera (8), proces podejmowania decyzji (9). W obszarze otoczenie zwrócono uwagę na wsparcie zewnętrzne dla idei współpracy (10) oraz reputację (11).

Oprócz modelu publikacja zawiera szczegółową metodykę pomiaru potencjału organizacji do współpracy. Zawiera ona rozważania na temat podmiotu badań, skali pomiaru, opracowanie wzorca dla narzędzia pomiaru (sposobu mierzenia) oraz sposobów tworzenia i interpretowania miar. Zaproponowano też wskaźniki syntetyczne potencjału całkowitego i wskaźniki częściowe dla wyróżnionych wymiarów.

Konstrukcja monografii jest spójna, przejrzysta, logiczna. Jest to ciekawa publikacja naukowa zarówno pod względem treści i struktury pracy.

Wydawca: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2015